

Вести

Пенроузки медал за 2009 г. връчен на проф. Кларк Бърчфийл – член на Редколегията на Списанието на Българското геологическо дружество

Пенроузкият медал (Penrose Medal) е най-високото отличие за научно достижение, присъждано от Геоложкото дружество на Америка (GSA). Наградата е учредена през 1927 г. от Р. А. Ф. Пенроуз, младши (R. A. F. Penrose, Jr.), известен американски минен геолог и предприемач. Тя се присъжда на утвърдени изследователи в геоложките науки, без значение на тяхната националност. Нейната значимост за геологията е сравнима с тази на Нобеловата награда. Наградата се присъжда като „признание на забележителни изследвания по теоретична геология, за изключителни приноси или достижения, които представляват значим принос към геологията като наука“.

От нейното създаване до днес, наградата е присъждана на 80 пъти, като три години не е присъждана. Първият носител е известният американски геолог Томас Чембърлейн (Thomas Chrowder Chamberlin) създател на *Journal of Geology*. Сред носителите са имена, с принос към различни области на геологията. Личат имената на учени, чиито изследвания са изключителни за развитието на геологията, като „бащата на геоморфологията“ Уилям Дейвис, Валдемар Линдгрен, създател на съвременната наука за рудните находища, петрологът Норман Боуен (схемата на Боуен), Феликс Вейнинг-Мейнесз (създател на гравиметрията), създателят на гранитната тектоника Ханс Клоос, Артур Холмс (създател на абсолютната геохронология и теорията за спрединга на океанското дъно), създателят на структурния анализ Бруно Зандер, бащите на плейт-тектониката: Хари Хес, Рудолф Дитц, Джон Уилсон, Джон Дюи, Кенет Хсю, изследователят на Алпите Рудолф Трюмпи, Питър Вейл (създател на секвентната стратиграфия) и много други, чиито достижения са движещи за развитието на геологията.

Наградата за 2009 г. бе връчена на проф. Бърел-Кларк Бърчфийл от Масачузетския технологичен институт, САЩ, член на редколегията на Списанието на Българското геологическо дружество. Наградата му се връчва „за неговите изключителни достижения в изучаването на тектониката на континентите“. Основните му изследвания са свързани с разпознаването на „pull-apart“ басейните на примера на Долината на смъртта (1966), първата плейт-тектонска интерпретация на Орогена на Кордилиерите (1968, 1972) и моделът на неговото развитие (1992, в колектив), плейт-тектонски модели върху геологията на Румъния и Източноевропейския ороген (1974, 1980), мо-

делът на разтягане по полегати разломи (1982, съвместно с Брайън Уорники), изследванията върху конвергентните процеси в Хималаите и развитието на Тибетското плато, разпределение на напреженията в дълбоките части на орогените (на примера на Каледонидите в Скандинавия) и др. В последните години голяма част от изследванията на проф. Бърчфийл са свързани с изучаването на неотектониката и съвременната геодинамика на Източното Средиземноморие, Егейско море и Южните Балкани съвместно с учени от Албания, България, Гърция, БЮР Македония и Турция. Получените резултати са отразени в редица публикации.

Честито професор Бърчфийл!

Пожелаваме Ви много здраве и творческо дълголетие.

Редколегията на Списанието на Българското геологическо дружество